

La Vila

Tagamanent

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Sobre el barri de la Pedralba.
Emplaçament camí que puja al Turó per la Pedralba, la primera casa que queda a vista.

Coordenades:

Latitud: 41.74847
Longitud: 2.27538
UTM Est (X): 439753
UTM Nord (Y): 4622103

Classificació

Número de fitxa 08276 - 31
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Actualment en procés de restauració i adequació per esdevenir una casa de turisme rural.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 005A00012
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez
Data de registre de la fitxa: dt., 27/03/2001 - 02:00

Descripció

Casa en runes, de la qual en queden restes de parets i una torre de guaita, amb teulada a 4 vessants. Els murs restants de la masia ens marquen una planta rectangular amb reculada al cantó sud de la torre i uns espais destinats a les dependències avui inexistents. Aquest murs són de paredat comú, amb pedres cantoneres bastament treballades. L'obertura millor conservada és la portalada d'arc de mig punt adovellada i que es troba situada prop de l'estructura rectangular coneguda com la torre.

La torre es conserva força sencera, amb 5 pisos d'alçada; amb murs de paredat comú, arrebossat i cantoneres ben treballades. Les obertures les formen finestres quadrades ben arrengrades, de tamany similar i enllindades; en el cas de la façana oest, amb llinda monolítica i brancals de carreus ben treballats amb lleixa motllurada. Les altres finestres són més petites i estan emmarcades per carreus més senzills. Al seu interior destaca un soterrani cobert amb volta de canó feta amb argamassa i pedra; i també l'estructura dels forjats amb bigues de fusta, lloses i rajols. La coberta es cobria amb bigues de fusta i encanyissat, sobre ràfec amb imbricacions de rajol pla, i teula girada.

Observacions:

Al primer pis s'han trobat restes de guixos entre bigues decorat en grotesc, que l'actual propietari encara conserva algun fragment, també en les obres recents han aparegut diversos fragments de ceràmica blava catalana i vidriats que confirmen la ocupació de la masia al llarg dels segles XVI i XVII. A 120m de la Vila, a la part obaga de Vilardebò, hi havia ubicada l'antiga Teuleria per abastir la demanda de les construccions properes com el Vilardebò i la Vila, o per fer algunes remodelacions. Aquesta petita instal·lació de caire industrial residual, es pot relacionar amb altres estructures constructives com els forns de calç. Actualment està en runes.

Història

La primera notícia històrica que es té de la Vila és del segle XII quan en un document guardat a l'Arxiu de la Corona d'Aragó refent als masos que pagaven tribut al castell de Tagamanent, hi apareix en Bernat de Sa Vila. La casa anirà apareixent en els diversos censos cadastrals del 1497 "la Vila viuda", 1515 "Sebastià Vila" i 1553 "la Casa d'en Vila"; També se'ns documenta que el mas heretat de la Vila tenia dues cases, conegudes com la Casa Gran de la Vila i la Casa Xica, sense cap més especificació. Ja entrat el segle XVIII, s'esmenta el topònim Vila en un casament entre "Nicolau Vila i Bellit, pagès de Tagamanent i Margarida Nadal pubilla de la casa Nadal". Al segle XIX ens apareixen com a propietaris de la Vila a Antoni Vila Cornella (1861). Aquesta gran masia de muntanya es troba situada a peu de l'antic camí que pujava del Congost i Santa Eugènia vers el santuari i el castell de Tagamanent. En aquest vertebrador del territori es construï la torre de la Vila, edifici a partir de la qual va créixer la propietat fins arribar a ser una de les explotacions agríola-ramadera més importants de sota el Turó de Tagamanent. Aquestes cases fortes construïdes prop de les vies de comunicació principals d'època medieval i que es basen en una estructura de torre evolucionada, apareixen documentades, cada vegada més per la zona del Congost, i en aquest cas, en els passos cap a l'interior. La notícia documental més contemporània ens diu que la casa fou enrunada, farà uns 30 anys, a causa d'un llamp. El que si és cert, és que aquests masies quan s'abandonaren passaren per un important procés d'expoli i destrucció.

Bibliografia

CANCELLERIA, pergami 4727. GARCIA-PEY, E. (1998). Tagamanent. Noms de cases i de lloc. Ajuntament de Tagamanent. p. 65, 175. IPEC-Montseny (1998), n. 4016. LLOBET, S. (1990). El medi i la vida al Montseny. Granollers. Quadern de liquidacions o Amillaments del 1861, n. 190.

